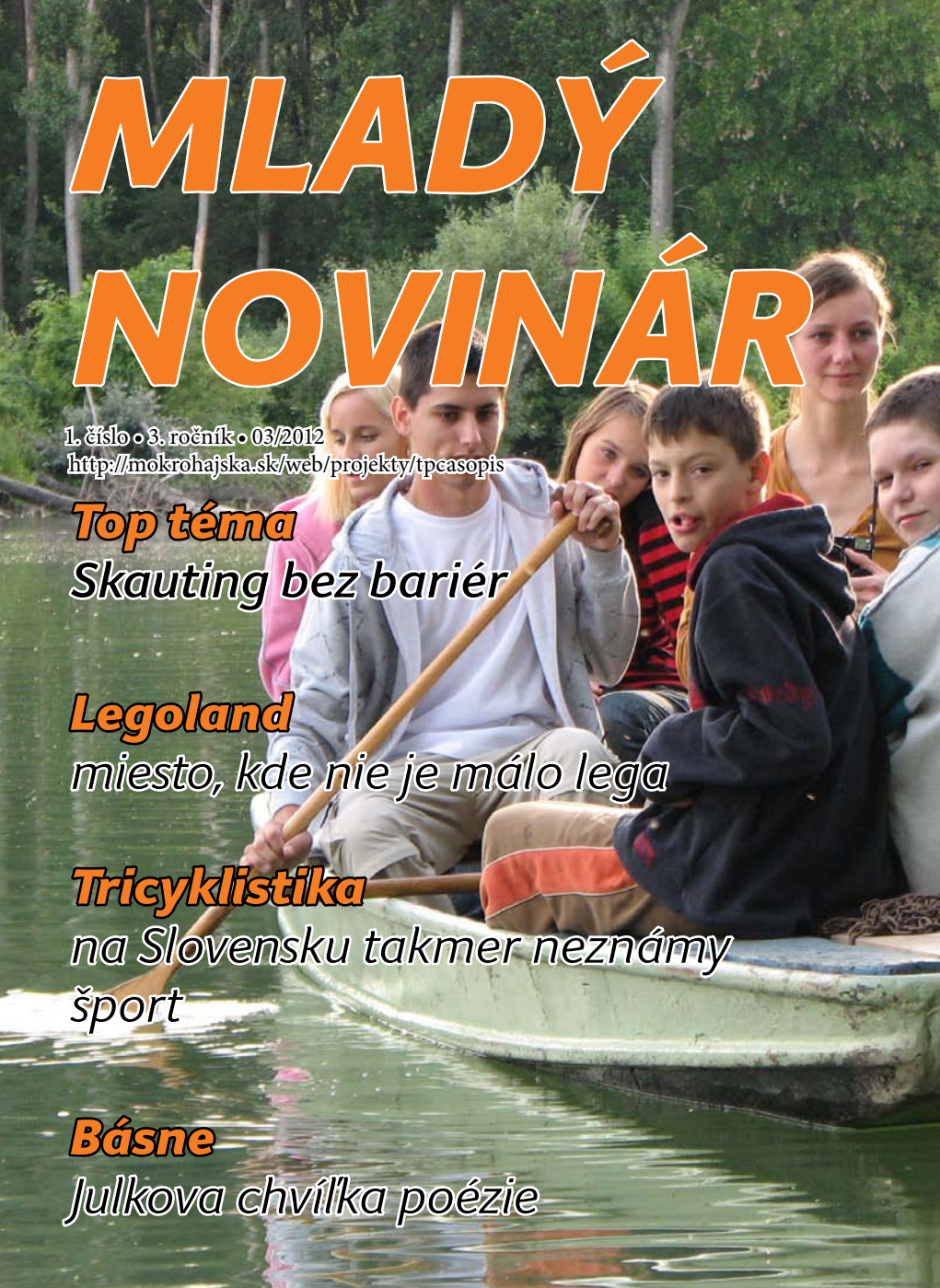

MLADÝ NOVINÁR

A group of children and teenagers are in a green canoe on a river. A boy in a white hoodie is rowing with a wooden oar. Other children are looking towards the camera. The background is a lush green forest.

1. číslo • 3. ročník • 03/2012

<http://mokrohajska.sk/web/projekty/tpcasopis>

Top téma

Skauting bez bariér

Legoland

miesto, kde nie je málo lega

Tricyklistika

*na Slovensku takmer neznámy
šport*

Básne

Julikova chvíľka poézie

Obsah

Úvodník	3
Skauting bez bariér	4
Infošky	10
Výstava v Brne	11
Legoland	12
Tricyklistika	14
Nádej	17
Túžba	18
Inteview s Peťom	19

Úvodník

Milí čitatelia,

naša redakčná rada opäť prešla výraznou zmenou. Ostalo nás málo. Ale my sme to aj napriek tomu nevzdali a opäť vám prinášame nové číslo nášho časopisu. Zavedieme vás v ňom na miesto, kde je všetko z lega, dozviete sa niečo o skautingu na vozíku. Zoznámime vás s tricyklistikou - nie celkom známym športom na Slovensku. V mene celej redakčnej rady by sme sa vám chceli poďakovať za to, že nám stále zachováate vašu priazeň. Bez vás by náš časopis nemohol fungovať.

Na záver nám dovoľte zapriať vám šťastný nový rok 2012. Nedávno sme mali Vianoce, ktoré sú časom lásky a pokoja. Nemali by sme zabúdať na to, že nie sú o darčekom, ale o rozdávaní lásky ľuďom, najmä našim blízkym. Rodina by mala byť miestom, kam môžete kedykoľvek prísť a viete, že vás nikdy neodvrhnú.

vaša redakčná rada

■ *autor: Miroslav Slávik, šéfredaktor*

História skautského oddielu detí a mládeže s telesným znevýhodnením v zariadení komunitnej rehabilitácie Gaudeamus na Mokrohájskej 3 v Bratislave sa píše od 22.1.1997. Na základe výzvy v skautskom časopise Médium zavítali štyria mladí ľudia - skauti na našu školu s cieľom nadchnúť deti pre skautovanie. Vysvetľovali im, čo to skauting je. Na mape im ukazovali, kde všade vo svete sú skauti, priniesli aj fotky zo skautských akcií. Mnohým sa to hrozne páčilo.

Tak sa zrodil 18. oddiel skautov s názvom ABS (Automatický Brzdový System) a tiež pokrik „Brzdiť v pravý čas“. Oddiel ABS patrí pod 1. zbor skautov Baden Powella z Bratislavy – Karlovej Vsi. Od jeho vzniku ho s potrebnou dávkou odvahy, trpezlivosti a tvorivosti viedli:

Mgr. Denisa Besedová,

Mgr. Denisa Besedová

Mgr. Jana Ashford (rod. Ďateľová),

Mgr. Dana Ďateľová,

Mgr. Denisa Mišovičová,

Mgr. Petra Haulíková (rod. Havrílová).

Od roku 2009 vedenie prevzali

Ing. Silvia Filkornová,

Mgr. Petra Jarošová.

Foto: Archiv skautov

Od založenia skautského oddielu uplynulo už skoro štrnásť rokov. Za túto dobu sa v ňom vystriedalo veľa detí a mladých ľudí s telesným znevýhodnením. So svojimi vodkyňami absolvovali mnoho výletov na Slovensku i v zahraničí. Pravidelne chodievali za dobrodružstvom na Zamkovského chatu vo Vysokých Tatrách. Zúčastňovali sa Bratislavských skautských dní, chodievali na akcie do Rakúska. V roku 2000 boli na medzinárodnom stretnutí skautov Nationale Jamboree v Holandsku. Okrem výletov sa pravidelne stretávali v skautskej klubovni na oddielovkách. Učili sa rôznym skautským zručnostiam, rozvíjali svoje osobnostné vlastnosti. Ukázalo sa, že aj napriek telesnému znevýhodneniu a potrebe niektoré činnosti prispôbiť ich možnostiam, dokážu skauti na vozíku veľa.

Tento rok uplynie 20 rokov od zahájenia spolupráce s rakúskymi skautmi z Georgs - Gilde Wien, ktorí významne prispeli k rozvoju skautingu v zariadení Gaudeamus. Spoločne sa zúčastňovali rôznych skautských akcií, pomáhali si. Dňa 13.04.2002 podpísali spolu zmluvu o finančnej podpore, vďaka ktorej dostali naši skauti novú skautskú klubovňu. Z peňazí sa postavili základy v areáli Gaudeamus - zariadenia komunitnej rehabilitácie a kúpila sa hotová malá chatka. Od vtedy sa v nej schádzajú skauti. Vďaka patrí predovšetkým hlavným predstaviteľom Georgs - Gilde Wien

**Albert J. Dräger,
Christine Dräger,
Wilhelm Semlic.**

V piatok 07.10.2011 sa v Gaudeamus - zariadení komunitnej rehabilitácie uskutočnila slávnosť s bohatým programom venovaná tomuto výročiu: „Slovensko - rakúsky deň“. Uskutočnila sa aj tlačová konferencia. Tento deň prebehol podľa očakávania dobre. Deti z divadelného krúžku si pripravili pre hostí krátke divadelné predstavenie. Žiaci zo základnej školy sa dozvedeli nové informácie o skautingu a zmerali si svoje sily v športových disciplínach.

Prinášame vám dva zaujímavé rozhovory - so skautskou vodkyňou Mgr Denisou Besedovou a s bývalým skautikom Mariánom Chrenom.

Rozhovor s Mgr. Denisou Besedovou

Kedy a vďaka čomu ste sa dostali ku skautingu s telesne znevýhodnenými ľuďmi?

Vďaka malému článku v skautskom časopise Médium s názvom „Výzva“. Skautská vedúca Oľga Otrubová v ňom žiadala o pomoc pri vedení 18. skautského oddielu detí, vtedy ešte pod pojmom telesne postihnutých. Boli sme ju navštíviť a z pomoci sa vykryštalizovalo úplné prevzatie oddielu. A tak sme to teda poňali ako výzvu. Oľga Otrubová však bola priekopníčka, na jej meno by sa nemalo zabudnúť. V septembri 1997 sme začali s vedením 18. oddielu telesne postihnutých skautov. Píšem v množnom čísle pretože na jeho fungovaní sa podieľalo od roku 1997 do 2011 sedem skautských vodkýň: Mgr. Jana Ashford (rod. Ďatelová), Mgr. Dana Ďatelová, Mgr. Denisa Mišovičová, Mgr. Petra Haulíková (rod. Havrilová), Mgr. Denisa Besedová, Mgr. Silvia Filkornová a Mgr. Petra Jarošová.

Robili ste skaut aj so zdravými ľuďmi?

Ešte pred vedením 18. oddielu som bola členkou 17. skautského oddielu. Volali sme sa Plejády a počas fungovania sme nemali šťastie na stálu skautskú vedúcu. Hŕstka dievčat sme „skautovali“ (organizovanie výletov, hrové a kreatívne aktivity, stretávali sme sa s inými oddielmi). No prišli sme do veku, kedy sme chceli svoje nadobudnuté skúsenosti odovzdávať ďalej. Zrealizovali sme nábor na petržalských základných školách a začali svedomito pripravovať zaujímavý program na oddielovky (hodinové alebo dvojhodinové stretnutie raz do týždňa v prenajatej skautskej klubovni tiež v Petržalke, odkiaľ všetky pochádzame). Takže zažili sme si skaut aj so zdravými deťmi.

Aké je „skautovanie“ s deťmi s telesným obmedzením?

Spočiatku to bol markantný rozdiel. Začínali sme s piatimi vozíčkarmi. Program musel byť premyslený do detailu. Preskúmaný terén, poznať vekovú kategóriu detí, ich záujmy, vedomosti. Taktiež sme museli byť oboznámené s diagnózami detí. Pred oddielovkou sme sa s vodkyňami stretávali viackrát do týždňa, aby to bolo perfektne dotiahnuté. Pravdaže, nie vždy to dopadlo, ako sme očakávali. Niekedy bol pripravený program fiaskom. Prípravy boli veľmi časovo náročné. Zodpovednosť za telesne znevýhodnené deti by každý človek pociťoval omnoho silnejšie. Tu je tiež výrazný rozdiel už k prístupu k týmto deťom. Majú obmedzené možnosti. Nechcem tu pôsobiť „ostrieľane“, ale pri mojich začiatkoch boli situácie, ktoré mnou otriasli. Neskôr, keď sme sa lepšie spoznali a nadobudli skúsenosti, bolo vedenie oddielu jednoduchšie. Taktiež tomu výrazne prispela integrácia, ktorú už vtedy realizoval riaditeľ PhDr. Štefan Tvarožek a spolupráca s výchovným, zdravotným úsekom a s rakúskou Georgs – Gilde Wien a s ich hlavnými predstaviteľmi: Albert J. Dräger, Christine Dräger, Wilhelm Semlic. Bola hybnou silou pre telesne znevýhodnené deti a zároveň kladla väčšie nároky na nás. Mohli sme rôzne aktivity rozšíriť. Vyrážali sme do zahraničia alebo zdolávali Vysoké Tatry, všetko išlo. Aby som sa vrátila k otázke, skautovanie s telesne znevýhodnenými deťmi – mládežou je ťažšie. Ale aj ťažké sa po skúsenostiach stáva normálne, bežné. Môžem však z vlastnej skúsenosti podotknúť, že nasledovníci na vedenie 18. oddielu telesne znevýhodnených skautov sa hľadajú veľmi ťažko. Je to všeobecný problém v skautskom hnutí. Nedostatok vodcov.

Foto: Archiv skautov

Ktorý výlet či zážitok s telesne znevýhodnenými skautmi sa vám najviac páčil a prečo?

Na túto otázku sa nedá jednoznačne odpovedať. K skautskému duchu a hodnotám sme viedli viac generácií (nie som ešte stará). Každý člen bol jedinečný a tým aj zoskupenie skupiny. Zážitky s nimi sa nedajú hodnotiť. Môžem skôr naformulovať prínos, ktorý mi práca s telesne znevýhodnenými deťmi a mládežou dala. Výraznú retrospektívu seba. Nastavujú ti zrkadlo, vystavujú ťa rôznym situáciám, pozorujú ťa. Priamo ti povedia, čo si myslia, čo im nevyhovuje, čo by chceli. Kládne to na teba nároky, hodnotíš svoj prístup a správanie. Ak to prijímaš pozitívne a nevzdáš to, posúva ťa to ďalej. Určilo mi to smer vzdelania, odbornú špecializáciu a v konečnom dôsledku zamestnanie. Ďalším a v skutočnosti najcennejším prínosom sú bohaté a pozitívne medziľudské vzťahy, pretrvávajúce priateľstva.

Kedy a prečo ste začali spolupracovať s rakúskymi skautmi?

Rakúski skauti, konkrétne Georgs – Gilde Wien si datuje spoluprácu od roku 1993. My, vtedy novopečené vodkyne 18. oddielu sme začali s nimi spolupracovať v roku 1997. A prečo si nás vybrali? To sa musíte spýtať Bertla J. Drägera a Štefana Tvarožka.

Rozhovor s Mariánom Chrenom

Prečo ste sa rozhodli pre skauting?

Pre skauting som sa rozhodol pretože, som chcel spoznať nových ľudí a chcel som prísť na to, o čom skauting je.

Čo pre Vás skauting znamenal?

Bola to pre mňa nová skúsenosť, a vždy som sa na skauting tešil.

Foto: Archiv skautov

■ autor: Miroslav Slávik
Peter Novota

Dňa 02.10.2011 sa uskutočnil priateľský zápas medzi HC SLOVAN BRATISLAVA a NY RANGERS. Tento zápas sa konal pri príležitosti osláv 90. výročia vzniku HC Slovan Bratislava a hralo sa na štadióne Ondreja Nepelu v Bratislave. Žiaľ, v zápase sme prehrali 1:4.

V dňoch 12. až 15. októbra 2011 sa uskutočnila premiéra muzikálu DETI RÁJE, kde hrali a spievali najmä piesne Michala Davida. Premiéra sa konala v bratislavskej Inchebe.

Dňa 19.10.2011 sa uskutočnili PRETEKY V PLÁVANÍ, ktorých sa zúčastnili sluchovo znevýhodnení športovci. Preteky sa konali v priestoroch bazéna, ktorý sa nachádza v Gaudeamus - zariadení komunitnej rehabilitácie na Mokrohájskej ulici v Bratislave.

Dňa 20.10.2011 sa konal koncert legendárnej rómskej kapely GYPSY KINGS pôvodom zo španielskeho Katalánska a Barcelóny. Tento koncert sa konal v športovej hale Pasienky v Bratislave.

Dňa 24.10. 2011 vystúpil legendárny írsky tanečný súbor LORD OF THE DANCE. Vystúpenie sa konalo v bratislavskej Inchebe.

Dňa 29.10.2011 sa uskutočnila premiéra muzikálu ÔSMY SVETADIEL s piesňami legendárnej slovenskej skupiny Elán. Premiéra sa konala v divadle Nová scéna v Bratislave.

Vzhľadom na zlú ekonomickú situáciu a obrovskú zadlženosť sa Grécko v roku 2012, ale možno aj v ďalších rokoch, nevráti na kapitálové trhy.

V októbri 2011 sa prehĺbila kríza aj na Slovensku. Dňa 19.10.2011 bola vláde Slovenskej republiky vyslovená nedôvera a následne boli vyhlásené predčasné parlamentné voľby na marec 2012.

■ autor: Peter Vavrica

Už šiesty krát po sebe sme sa zúčastnili medzinárodného veľtrhu zdravotníckej techniky a zdravia Medical fair Rehaprotext, ktorý sa konal v dňoch 18.10. až 21.10.2011 na výstavisku v Brne. Výstavy sa zúčastnili klienti, zamestnanci a rodičia klientov zariadenia komunitnej rehabilitácie Gaudeamus.

Na výstave sme si mali možnosť pozrieť veľa rozličných zdravotníckych a rehabilitačných pomôcok, ako sú napríklad chodítka, invalidné mechanické či elektrické vozíky i špeciálne upravené motorové vozidlá pre telesne znevýhodnených občanov, pomôcky pre cvičenie i sebaobsluhu. Mnohé si bolo možné aj vyskúšať na vlastnej koži. Ja som si vyskúšal prístroj, ktorý pomáha trénovať udržiavanie rovnováhy. Volá sa Balance Trainer a našom trhu ho predáva firma Medic. Je veľmi drahý, jeho cena sa pohybuje okolo 100 000 českých korún. U nás v zariadení Gaudeamus sme ho už mali zapožičaný a plánujeme si ho kúpiť.

Okrem zdravotníckych a rehabilitačných pomôcok, boli súčasťou výstavy aj ukážky práce a výrobkov rôznych českých sociálnych, zdravotníckych zariadení a chránených dielní, ktoré sa venujú ľuďom so zdravotným znevýhodnením. Boli tam zastúpené rôzne remeslá, ako paličkovanie, maľovanie hrnčekov, drôtovanie. Pripravené bolo aj predstavenie canisterapie, čo je terapia za pomoci psov či predstavenie vodiacich psov, ktorý pomáhajú vodičkárom pri bežných denných činnostiach. Objavil som tam aj výstavu fotografií.

Z výstavy som mal veľmi dobrý dojem a môžem každému odporučiť navštíviť ju. Podobná výstava sa koná aj v bratislavskej Inchebe, ale výstava v Brne je trikrát väčšia.

■ autor: Peter Vavrica

Jedného letného dňa som sedela s mojimi rodičmi na terase a rozmýšľali sme, čo pekné by sme si ešte na konci prázdnin mohli pozrieť. Môj ocino navrhol, aby sme navštívili Legoland. Nápad to bol svetový a o dva dni sme už boli zbalení na dlhú cestu do nemeckého mesta Gunzburg, kde sa tento zábavný park nachádza. Z Bratislavy je to približne 650 km po rakúskych a nemeckých diaľniciach. Je to bližšie ako Legoland pri Bilunde v Dánsku.

Po dlhej a náročnej ceste sme konečne prišli na miesto činu. Obrovské davy ľudí pri pokladniach nasvedčovali tomu, že sa bude dať naozaj na čo pozerať. Za pomoci ochotných zamestnancov parku sme dostali prednosť. Ušetrili sme kopec času. Túto možnosť tam majú všetci ľudia so znevýhodnením.

Foto: rodinný album Deni Oslejovej

Zábavný park bol naozaj úžasný pre všetky vekové kategórie. Nevedeli sme, kam sa pozrieť skôr. Všetko, a to myslím naozaj všetko, bolo vytvorené z kociek lega, samozrejme okrem jedla a pitia. Zmenšené kópie mestských častí a dominant miest ako Benátky, Frankfurt, Berlín, Amsterdam a mnoho iných vyzerali naozaj ako skutočné. Boli dokonalou zmenšeninou ozajstných miest vrátane pohybujúcich sa dopravných prostriedkov, maličkých postavičiek ľudí a zvierat. Priaznivci sci-fi si mohli vychutnať tohtoročnú novinku – výstavu jednotlivých krajín a epizód zo všetkých dielov seriálu Hviezdne vojny. Súčasťou zábavného parku bolo aj množstvo rôznych atrakcií, kolotočov, húsenkových dráh – tiež pre všetky vekové kategórie, ale najmä pre tých mladších. V centre parku stál menší amfiteáter, v ktorom v čase našej návštevy prebiehali tri krát denne predstavenia originálneho čínskeho cirkusu. Samozrejme sme si to nenechali ujsť. Bol to skvelý akrobatický zážitok. Celý areál si bolo možné obhliadnuť aj z pomaly idúceho vyhladkového vláčika z lega, čo sme tiež využili.

Nafotili sme veľa záberov a natočili aj nejaké videá na pamiatku. Tento výlet bol nezabudnuteľný a veľmi ďakujem mojim rodičom, že mi to umožnili vidieť a zažiť. Všetkým vrelo odporúčam Legoland navštíviť a tiež prikladám pár faktov, ktoré sú dôležité pre nás – občanov so znevýhodnením. Nenájdete ich na žiadnej internetovej stránke ani oficiálnej stránke Legolandu.

Cesta trvá cca 6 až 7 hodín po diaľnici. V Rakúsku si treba zaplatiť aspoň 10-dňovú diaľničnú známku. V Nemecku sú diaľnice pre osobné autá bezplatné. Vstupné do Legolandu v hodnote 37€ majú hendikepovaní ľudia zadarmo, podobne ako parkovanie v hodnote 5€. V cene vstupenky je bezplatný vstup na všetky atrakcie, ktoré sú v areáli a hendikepovaní ľudia s doprovodom majú na všetky atrakcie prednosť. To je skutočne výhoda, lebo priemerne sa na jednu atrakciu čaká 10 až 20 minút. Tento výlet sa dá absolvovať aj ako jednodenný, ale odporúčam cestou späť prespať v blízkosti Salzburgu a na druhý deň si pozrieť toto krásne historické mesto. My sme to už bohužiaľ nestihli, boli sme si pozrieť práve tirolské Alpy v okolí Innsbrucku – možno nabudúce.

Foto: rodinný album Deni Oslejovej

■ autor: Deni Oslejová

Cyklistiku každý poznáme, ale slovo tricyklistika v nás môže vyvolať otázku, čo to je. Tricyklistika je ako cyklistika, len na miesto dvojkoľosového bicykla máme trojkoľosový. Tento šport je vhodný pre ľudí, ktorí majú problém so stabilitou. Tricykel možno použiť na rekreačné činnosti, ale aj pri bežnej cyklistike a na pretekánie.

Tricyklistika je jedna z kategórií cyklistiky pre hendikepovaných. Tricyklistika sa delí na dve skupiny a to T1 a T2. Do skupiny T1 patria športovci s najťažším postihnutím, prevažne s detskou mozgovou obrnou. V skupine T2 sú športovci s ľahším postihnutím. Preteky zdravotne znevýhodnených športovcov sú vyhodnocované ako preteky zdravých športovcov, upravuje sa len dĺžka trate v závislosti od náročnosti terénu. Jazdí sa na asfaltovej ceste po vyhradenej trase, ktorej maximálna dĺžka je 40 kilometrov.

Na Slovensku nemáme zatiaľ žiaden oficiálny klub, ktorý sa venuje tricyklistom. Máme ale jednu športovkyňu **Simonu Matičkovú**, ktorá sa tomuto športu venuje. Zatiaľ našla zázemie v Čechách, kde trénuje a preteká. Má za sebou prvú sezónu, ktorú absolvovala ako reprezentantka Slovenskej republiky. Bola na viacerých medzinárodných pretekoch. Napríklad na Majstrovstvách sveta v Dánsku, kde obsadila striebornú priečku.

Foto: rodinný album Simony Matičkovej

Pripravili sme pre vás rozhovor so Simonou.

Kedy a prečo si sa dala na tricyklistiku?

S prípravou na cyklistiku som začala už v roku 2008. Prvých pretekov (Český pohár Podomí) som sa však zúčastnila až v roku 2010. Prečo? Pravdepodobne preto, že veľmi rada skúšam nové veci a tricyklistika bola pre mňa, tak ako dnes pre väčšinu z vás, niečím novým. Ďalší faktor zohral adrenalín, som typ, ktorý potrebuje určitú dávku adrenalínu, a musím povedať, že v tomto športe určite nechýba.

Prečo musíš trénovať v Čechách?

Práve naopak, trénujem na Slovensku a v Čechách pretekám. Je pravda, že raz ročne, keď mi to okolnosti umožnia, idem si zatrénovať aj do Čiech. Je tam športový klub SKS tricykl Blatná, ktorý mi poskytuje určité metodické a športovo-manažérske zázemie v rámci projektu Medzinárodná spolupráca tricyklistov.

Kedy si začala chodiť aj na svetové preteky?

Už v minulom roku 25.09.2010 som sa zúčastnila prvého Európskeho pohára, ktorý sa konal v Prahe na Strahove. Odtedy som sa zúčastnila už niekoľkých pretekov v rámci Európskeho pohára v niekoľkých krajinách. V tomto roku som bola nominovaná a aj som reprezentovala Slovenskú republiku na Majstrovstvách sveta v dánskom Roskilde.

Aký je tvoj najväčší úspech?

Najväčší úspech som dosiahla na Majstrovstvách sveta v Dánsku, kde som v časovke jednotlivcov vybojovala pre Slovenskú republiku striebro. Za môj najväčší osobný úspech však považujem Baskickú Tour Francúzko – Španielsko, kde som vyhrala zo 7 etáp celkovo 6.

Máš nejakú kurióznú situáciu, na ktorú rada spomínaš?

Kuriózných situácií vzniká popri pretekoch aj tréningoch veľmi veľa, no moja najobľúbenejšia kuriozita sa odohrala v rámci pretekov Európskeho pohára Baskickej tour v mestečku Cambo les Blaine, kde som sa počas prvej etapy zo strachu, že zabľúdim, „zavesila“ na českú súperku Ivetku Kolínsku a tá ma dotiahla až do cieľa. Táto kuriózna situácia vznikla vďaka mojim nedostatočným skúsenostiam a fanúšikovia cyklistiky fandiaci z okrajov ciest, vyhodnotili tento môj počin ako keby sme išli celú etapu vo vláčiku. Pri odovzdávaní cien nám všetci svorne zaspievali známu českú pesničku od skupiny Maxim Turbulenc JEDE JEDE MAŠINKA...

Foto: rodinný album Simony Matičkovej

■ autor: Peter Novota

hľadal som vesmír
a našiel som ho v Camp Mamré*
chcel som ísť na mesiac
pretože často neviem spať
chcel som sa rozprávať s hviezdami
pred spaním
a teraz mi padajú
do spánku
so svojimi proroctvami
a ráno napriek zime
s radosťou zahodím budík do kúta
a na bicykli
rýchlo preletím
do l'Espérance**
kde som ako doma
medzi ľuďmi
ktorí nie sú falošní
ako v práci predtým
a po siedmych hodinách
môžem rozmýšľať
o proroctve hviezd

*ubytovanie pre dobrovoľníkov v nadácii John Bost, La Force- Francúzsko

**jeden z pavilónov pre mentálne chorých a hediropovaných v nadácii John Bost

■ autor: Július Novakovič

Túžba

v posteli uprostred lesa
dvaja nemilenci ležia
s hlavami na vankúši
v pyžame pod dekou
trú si nahé chodidlá
a netrúfnu si zaspať
jeden na druhom

■ autor: Július Novakovič

Interview s Petom

Rozhodli sme sa, že vám opäť poskytneme rozhovor s niekým z našej redakčnej rady. Tento krát sme si vybrali **Petra Novotu**, ktorý sa stará o grafický dizajn nášho časopisu.

Čo ťa priviedlo k písaniu?

K písaniu som sa dostal pred troma rokmi. Niežeby som pred tým nepísal, ale vtedy som začal písať do tohto časopisu. Pred tým som len tak sám pre seba písal príbehy, ktoré som si vymýšľal.

Čo sa ti na práci novinára a grafika najviac páči?

Práca novinára sa mi páči, lebo informuje ľudí o nových udalostiach, novinkách. Práca grafika ma veľmi upútala hneď na prvom kurze. Páči sa mi, že grafik tvorí výslednú podobu časopisu.

Chcel by si sa grafike a písaniu venovať aj v budúcnosti?

Písať asi nie, to ma až tak neláka. Grafika ma veľmi upútala a zaujala. V budúcnosti by som sa jej chcel venovať aj profesionálne.

Si spokojný s tým, ako to v časopise funguje, alebo by si niečo zmenil?

Páči sa mi, že sa nám to podarilo rozbehnúť. Najmä to, že sa učíme, ako to funguje pri vydávaní časopisu. Zišli sme sa celkom dobrá skupina mladých ľudí. Ja by som nič nemenil, iba by som privítal nových členov, ktorí by priniesli nové nápady.

■ autor: Miroslav Slávik

Časopis *Mladý novinár* tvoria klienti Gaudeamus - zariadenia komunitnej rehabilitácie
vďaka podpore občianskeho združenia Perspektíva.
<http://www.mokrohajska.sk>

Časopis *Mladý novinár* vznikol vďaka podpore z fondu Hodina deťom,
ktorý zriadila a spravuje Nadácia pre deti Slovenska.
<http://www.hodinadetom.sk>
<http://www.nds.sk>

REDAKCIA: Miroslav Slávik (šéfredaktor, žurnalistika, marketing) , Denisa Oslejová (žurnalistika, marketing),
Peter Novota (žurnalistika, grafický dizajn), Peter Vavrica (žurnalistika, marketing) • ADRESA REDAKCIE:
Gaudeamus - zariadenie komunitnej rehabilitácie, Tréningové pracovisko Časopis, Mokrohájska 3, 844 08
Bratislava • EXTERNÍ PRISPIEVATELIA: Júlus Novakovič • SPOLUPRACOVNÍCI: Mgr. Katarína Zatková, Mgr.
Zuzana Marošová • ODBORNÍ KONZULTANTI: Mgr. Mária Candráková, Mgr. art. Zuzana Lišková, Mgr. Zuzana
Mezencevová, Mgr. Eva Vicenová, Mgr. Roland Kyška, Juraj Mrocek • WEB: <http://mokrohajska.sk/web/projekty/tpcasopis>, casopis@mokrohajska.sk • SPRÁVCA WEBU: Ing. Róbert Mezik • FOTO: titulka: archív skautov, lišty:
<http://www.sxc.hu> • DÁTUM VYDANIA: 14.03.2012, Ročník 3., Číslo 1. •